

عنوان مقاله:

رابطه ی میان ویژگی های شخصیتی مادران و تکانشگری فرزندان

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

راضیه سادات احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، پردیس علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

زینب کریمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، پردیس علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

حسن زارعی محمودآبادی - دانشیار گروه روانشناسی و علوم تربیتی، پردیس علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مطالعات نشان داده است که خصوصیات اعضای خانواده به خصوص مادران تاثیر زیادی در رفتار و تحول روانی فرزندشان دارد، با این وجود تحقیقات در زمینه تاثیر صفات شخصیتی مادر بر تکانشگری کودک، اندک است. با توجه به این موضوع پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش صفات شخصیتی مادران بر تکانشگری فرزندان انجام گرفت. نوع مطالعه حاضر توصیفی- همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی مادران کودکان 7 تا 10 سال سه پایه اول ابتدایی شهر یزد در سال تحصیلی 99 - 1398 بود که از میان آنها تعداد 367 مادر که شرایط ورود به پژوهش را داشتند به روش جدول مورگان و کرسی به صورت تصادفی انتخاب شدند و پس از تکمیل فرم کوتاه پرسشنامه شخصیت نئو و سیاهه رفتاری کودک (CBCL) داده های جمع آوری شده به روش ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه تحلیل شدند. یافته ها و نتیجه گیری: نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که ویژگی های شخصیتی روان رنجوری و گشودگی مادر به شیوه مثبت، و ویژگی توافق پذیری مادر به صورت منفی، پیش بینی کننده تکانشگری فرزندان است ($p < 0.05$). با توجه به نتایج به دست آمده مشخص می شود که صفات شخصیتی مادران تاثیر معناداری بر تکانشگری فرزندان 7 تا 10 سال دارد؛ بنابراین ضروری است که در مقوله آموزش و پرورش فرزندان به ویژگی های شخصیتی مادران توجه خاصی شود.

کلمات کلیدی:

تکانشگری، ویژگی های شخصیتی مادر، فرزند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140679>

